

Sogne var under 100 Kroner, i 9 mellem 100—200 Kroner og i 4 over 200 Kroner. De andres forskjellige Indtægter viste sig dernæst at være endog meget smaa, nemlig i 52 Sogne under 20 Kroner, i 16 mellem 20—50 Kroner, i 20 mellem 50—100 Kroner og kun i 4 over 100 Kroner. Jeg antager, at disse Forhold ville stille sig omtrent ens i alle de andre Amter, og ærede Medlemmer ville heraf indse, at de Indtægter, der ere tilfaldne Fattiggæstene efter denne Lov af 1856, ere meget tarvelige. Men efterat Landkommunalloven af 6te Juli 1867 er emaneret, have i Følge § 26 i samme Lov de fleste eller dog mange Sogneraad indgivet Andragende til Amtsraadene om at faae Tilladelse til at give Bidrag til de Fattiges Kasse. Følgerne deraf har jeg ligeledes undersøgt i Svendborg Amt, og det har da vist sig, at af 70 Landkommuner have 44 ydet Bidrag, 26 ikke. Disse Bidrag have varieret saaledes, at 10 have ydet under 200 Kroner, 23 mellem 200 og 400 Kroner og 11 over 400 Kroner. Det forekommer mig nu at være særdeles ønskeligt, om et større Antal Trængende, end det hidtil har været Tilfældet, kunne blive forsørge eller hjulpe ved fri Fattigunderstøttelse i Stedet for at hjemfalde til det offentlige Fattigvæsen med alle de Ubehageligheder, der ere forbundne dermed. Jeg mener, at det kunde være høist ønskeligt, om baade gamle Folk og Personer, der paa Grund af Sygdom ere komne i øieblikkelig Forlegenhed, saa at de ikke kunne ernære deres Familie, og ligeledes Andre, som paa Grund af øieblikkelig Arbejdsløshed og andre Omstændigheder ikke kunne ernære deres Familier, fik Hjælp af de frie Fattiggæster, det er navnlig den Slags Folk jeg mener, der maa sigtes til, og jeg mener derfor, at det var ønskeligt, om disse Understøttelseskasser, de Fattiges Kasser eller, hvad man nu vil kalde dem, kunde blive indrettede saaledes, at der var Udset til, at disse Folk kunde faae en passende Understøttelse af dem. Jeg kan derfor sympathisere fuldstændig med den Tanke, som ligger i det Lovforslag, der her er forelagt af de ærede Forslagsstillere. Men jeg maa dog sige, at jeg tror, at denne Sag bedst vilde komme frem ved at behandles i Forbindelse med en Lov om Alderdomsforsørgelse og Sygekasser. Der har jo tidligere her været forelagt Lovforslag om Alderdomsforsørgelseskasser, som imidlertid ikke kom videre, men man maa vel kunne antage, at en saadan lignende Lov igjen vil blive forelagt her i Thinget, og jeg havde da ogsaa i Dag den Glæde at høre af den

høitærede Indenrigsminister, at han paa-tænker at fremkomme med Lovforslag angaaende Sygekasser. Jeg tror derfor, da man vel saaledes kan vente, at disse to Lovforslag komme, at det vilde være rigtig, om man samtidig behandler alle disse tre Forslag altsaa dels om Understøttelseskasser, dels om Alderdomsforsørgelseskasser og dels om Sygekasser. Jeg maa ogsaa tillige bemærke, at jeg tror, at det i det Hele taget vilde være heldigt, om et Lovforslag af den Art, der her foreligger, kunde blive forelagt af Regjeringen, idet jeg mener, at Regjeringen har det bedste Overblik over alle mulige i Betragtning kommende Forhold, og at Regjeringen meget bedre end et Udvalg, som maatte blive nedsat, vil være i Stand til at tilvejebringe de Oplysninger, som ere nødvendige. Jeg tror rigtignok, at det, inden denne Lov skal emanere, vil være nødvendigt i ganske anderledes Grad at være i Besiddelse af Oplysninger, end man nu er det. Da nu imidlertid dette Lovforslag engang er indbragt, synes jeg, at der er al mulig Grund til at vi behandle det i Udvalg og i det Hele taget behandle Sagen med Velwillie. Men jeg kan samtidig, som sagt, ikke lade være at gjøre opmærksom paa, at det efter min Formening vilde være heldigt, om dette Lovforslag behandlede sammen med Lovforslaget om Alderdomsforsørgelseskasser og Sygekasser, ligesom ogsaa tillige paa Ønskeligheden af, at alle tre Lovforslag fremkom fra Regjeringen. — Jeg skal nu tillade mig at udtale mig noget nærmere om de forskjellige Paragrafer i Lovforslaget og da navnlig om dets § 2. Det er jo i denne Paragraf, at de ærede Forslagsstillere have opført de Indtægter, som de have paaregnet skulde tilfalde disse Understøttelseskasser. De første 3 Numre i denne Paragraf ere noget lignende som det, der nu tilfalder de Fattiges Kasse. Men saa kommer der noget ganske Nytt i Nr. 4: „De i Næringsloven af 29de December 1857 §§ 62 og 72 (jfr. §§ 3 og 5 i Lov af 2den Juli 1870) angaaende Brændevinshandel nævnte Afgifter.“ Naar man ser hen til Landet, vil der derved virkelig kunne erhverves en hel Del Indtægter paa nogle Steder, men ikke paa alle. Det er jo nemlig kun paa de Steder, der ligge 1½ Mil fra Kjøbstæderne, at Kjøbmænd kunne nedsætte sig og tage Næringsbevis paa Brændevinshandel. Paa alle de Steder paa Landet som ligge udenfor 1½ Mil fra Kjøbstaden, kan Bestemmelsen altsaa give mange Indtægter, men paa de Steder, der ligge indenfor denne Afstand, vil det kun være meget Lidet der vil indgaa paa denne Maade, idet det nem-